30/04/2021

Εσύ είσαι, Χριστέ μου;

/ Αγιορείτικα

Γυρνώ το βλέμμα με πόνο στον Σταυρό και Σε αντικρίζω καρφωμένο επάνω του, βουτηγμένο μέσα στα άχραντα αίματά Σου, παραμορφωμένο από τις αμέτρητες πληγές Σου.

Το θέαμα προκαλεί πόνο και δάκρυα καυτά και μια βουβή φωνή δειλά Σου φωνάζει:
Εσύ είσαι, Χριστέ μου;

Ο πόνος του Σταυρού δεν σβήνει την αγάπη. Τα χέρια Του απλωμένα, έτοιμα να αγκαλιάσουν. Το κεφάλι Του σκυμμένο, έτοιμο να ακούσει. Ο πόνος Του δεν σβήνει την φωνή Του.
Με κοιτάς από κει ψηλά και μου φωνάζεις:
«Εγώ είμαι παιδί μου! Για σένα ανέβηκα εδώ πάνω στον Σταυρό, για σένα πληγώθηκα, για σένα σταυρώθηκα, για σένα θα αναστηθώ και πάλι!»

Τα μάτια δεν χορταίνουν να βλέπουν την ανέκφραστη αγάπη που Σταυρώθηκε. Τα δάκρυα καυτά τρέχουν, μόνη προσφορά σ' αυτήν την αγάπη, ως δάκρυα μετανοίας, τα οποία καίνε και καθαρίζουν κάθε πάθος, ώστε καθαρός να γευθώ μαζί Σου την Ανάσταση!

Καλή Ανάσταση!

+αρχ. Βαρθολομαίος
Καθηγούμενος Ι. Μ. Εσφιγμένου